

[Finansministeren.]

at nedsætte afgiften af tændstikker. Disse ændringer var der enighed om i toldlovsudvalget. I forbindelse med en nedsættelse af tændstikafgiften må tillige afgiften af cigar- og cigarettændere tages op til overvejelse, eftersom denne afgift udgør et supplement til tændstikafgiften og derfor bør nedsættes, såfremt afgiften af tændstikker ændres som foreslået. Da det har vist sig, at omsætningen af beskattede fyrtojer er af begrænset omfang og afgiften derfor er uden finansiell betydning, er denne afgift nu foreslået ophevet.

Jeg skal herved anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Socialministeren (Bomholt): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændring af understøttelsessatser m. v.).

Arbejdsløshedslovens bestemmelser om understøttelsessatsernes maksimale størrelse har — bortset fra pristalsreguleringen — ikke været ændret siden 1947, for brændselshjælpens vedkommende siden 1951.

Imidlertid har vi jo her i landet i det tidsrum af ca. 13 år, der er tale om, oplevet en glædelig forbedring af arbejdernes real-løn; lønnen er ikke blot fulgt med prisstigningerne, men er steget betydeligt herudover. Medens understøttelsessatserne i overensstemmelse med, hvad prisstigningen har kunnet betinge, fra januar 1946 til januar 1959 er steget med 53 pct., er den gennemsnitlige timefortjeneste steget med 97,6 pct. fra året 1946 til året 1958.

Den, som bliver arbejdsløs, og som er henvist til at eksistere ved hjælp af arbejdsløshedsunderstøttelse, får således nu udbetalt et beløb, der udgør en betydelig mindre del af den arbejdsindtægt, han er vant til at have, og som han har indrettet sin økonomi efter, end tilfældet var, da satserne blev fastsat.

Forslaget indebærer en forhøjelse af de maksimumsbeløb, som gælder for dagpengeunderstøttelse. Forhøjelsen andrager for forsørgerensatsen 2 kr., nemlig fra de gældende 14 kr. til 16 kr. Herudover er der åbnet mulighed for kasserne til af egne midler, altså uden refusion for udgifterne

herved, yderligere at forhøje dagpengesatserne med indtil 12½ pct. For forsørgerunderstøttelsen betyder dette, at satsen kan forhøjes til 18 kr., d. v. s. at satsen i forhold til den pr. 1. april 1946 gældende sats vil være forhøjet procentvis lige så meget, som den gennemsnitlige arbejds løn er steget fra 1946 til 1958.

For dagpengesatserne for ikke-forsørgere med mindre end 15 års medlemstid foreslås forhøjelser, der sammenlagt er lidt mindre end den tidligere nævnte lønstigning; dette må ses på baggrund af, at der til disse ikke-forsørgere nu foreslås åbnet adgang til huslejhjælp.

Børnetillægget foreslås forhøjet med 25 øre, d. v. s. med 16-17 pct.

For huslejhjælpens vedkommende foreslås en forhøjelse af satserne fra 99 kr. til 125 kr. månedlig i København og købstæder m. v., og i landdistrikterne andrager hjælpen — som hidtil — 2/3 af det omtalte beløb. I tilslutning hertil indeholder lovforslaget en bestemmelse om huslejhjælp til ikke-forsørgere med medlemstid på mindre end 15 år. Denne hjælp foreslås fastsat til 25 kr. månedlig, men med adgang til at forhøje hjælpen, når det drejer sig om medlemmer, der ikke bor hos forældre.

Ved vurderingen af den nævnte forhøjelse af huslejhjælpen kan der være anledning til at understrege, at huslejhjælpssatser er maksimalbeløb, og at der naturligvis aldrig kan udbetales hjælp med et større beløb, end huslejen faktisk andrager. De almindelige konsekvenser af forslaget er derfor relativt beskedne, samtidig med — og det er baggrunden for forslaget — at den enkelte, der tvunget af omstændighederne har måttet leje lejlighed i dyrere byggeri, i en ledighedsperiode vil kunne modtage en passende huslejhjælp, således at spørgsmålet om ydelse af supplerende hjælp i henhold til forsørgsloven ikke opstår.

Dernæst indeholder lovforslaget forskellige ændringer i tilskudssystemet.

Dels foreslås det, at refusionen til kasserne af disses udgifter til de såkaldte sociale ydelser, d. v. s., forsørger- og børnetillæg samt husleje- og brændselshjælp, forhøjes fra de nugældende mindst 75 pct. til mindst 85 pct.

Dels foreslås det, at arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen — der